

Sygn. akt VI P 428/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska – Mozolewska

Protokolant: protokolant sądowy Dominik Piotrowski

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2020 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko K. Z.

o odszkodowanie

orzeka:

1. oddala powództwo w całości;
2. zasądza od powoda (...) w W. na rzecz pozwanej K. Z. kwotę 2.700,00 zł (słownie: dwa tysiące siedemset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI P 428/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 września 2019 roku (data prezentaty) powód (...) w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej K. Z. kwoty 10.297,70 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 25 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozew jest związany ze szkodą w mieniu powoda polegającą na uszkodzeniu odbiornika TV Samsung. Powód podał, że uszkodzenie zostało wykryte dnia 10 września 2018 roku po przewiezieniu odbiornika z targów (...) do siedziby powoda, rozpakowaniu i podłączeniu do zasilania. Powód podniósł, że uszkodzenie polegało na wgnieceniu w prawym górnym rogu przedniej części ekranu, później okazało się, że doszło do uszkodzenia matrycy, pęknięcia powłoki i rozlania ciekłych kryształów matrycy LCD. Według powoda winę za powstanie uszkodzenia ponosi pozwana, ponieważ to ona była użytkownikiem tego sprzętu, który został wcześniej jej powierzony zgodnie z odpowiednią procedurą. Powód podniósł, że to pozwana powinna zadbać o prawidłowe zabezpieczenie sprzętu przed jego wywiezieniem na targi, jak również powinna zapoznać osoby pakujące sprzęt z instrukcją obsługi. Powód dodał, że uznał pozwaną za odpowiedzialną w 80% za powstałe uszkodzenie. Wobec tego, skoro rzeczywista szkoda według powoda wyniosła 12.872,12 zł brutto, domaga się on zasądzenia od pozwanej kwoty wskazanej w żądaniu pozwu. Powód wskazał również, że w dniu 24 stycznia 2019 roku upłynął termin zapłaty żądanej kwoty podany w wezwaniu do zapłaty, doręczonym pozwanej, wobec czego domaga się odsetek liczonych od dnia 25 stycznia 2019 roku.

(pozew – k. 1 – 5)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 września 2019 roku, Sąd nakazał, aby pozwana wypłaciła na rzecz powoda żadaną przez niego kwotę w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaty, albo wniosła w tym terminie sprzeciw do Sądu.

(nakaz zapłaty – k. 237)

Od powyższego nakazu pozwana wniosła sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Pozwana podniosła, że nikt nie przeszkolił jej ze sposobu użytkowania telewizora Samsung, bądź ze sposobu jego przenoszenia, czy pakowania. Pozwana dodała, że nie otrzymała też instrukcji obsługi danego modelu odbiornika. Ponadto podniosła, że od marca 2018 roku nie miała możliwości sprawowania pieczy nad odbiornikiem wobec tego, że zmieniono jej miejsce pracy i przeniesiono ją do innego budynku. Pozwana dodała, że za ustną zgodą przed końcem targów wróciła do W. i przekazała odbiornik i cały sprzęt osobom pozostałym na targach, co nastąpiło za wiedzą i zgodą pracodawcy.

(sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 241 – 244)

Pismem procesowym z dnia 27 stycznia 2020 roku pozwana zgłosiła zarzut braku legitymacji procesowej czynnej powoda, z uwagi na fakt, że podmiot oznaczony, jako (...) w W. nigdy nie był pracodawcą pozwanej.

(pismo procesowe z dnia 27.01.2020r. - k. 270 – 271)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana K. Z. była zatrudniona w (...) w W., na stanowisku starszego specjalisty w Sekcji Zamówień Publicznych.

(bezsporne, a nadto dowód: zakres obowiązków pozwanej – k. 252 – 255)

Rozkazem Szefa(...) z dnia 5 sierpnia 2010 roku rozformowano (...) wraz z podległymi jej składami i w to miejsce sformowano (...) w W. wraz ze (...): W., P., K., Z., P., P., B., H. (numer jednostki wojskowej – (...)).

(dowód: wyciąg z rozkazu z dnia 05.08.2010r. – k. 327)

Dnia 15 lutego 2017 roku odbiornik telewizyjny marki Samsung o numerze (...) został wydany z magazynu dla (...) w W.. Obiekt ten został przyjęty przez pozwaną K. Z.. Z kolei dnia 31 stycznia 2018 roku odbiornik ten został przekazany pozwanej K. Z. przez pracownika Bazy W. Ś.. Odbiornik ten widniał na stanie pozwanej. Poza odbiornikiem telewizyjnym przekazano K. Z. również: pilot zdalnego sterowania, przewód zasilający, rozgałęziacz, przewód, kartę gwarancyjną i instrukcję.

(dowód: polecenie wydania z magazynu – k. 9, dokument MT nr (...) – k. 10, wykaz aktualnego obciążenia użytkowników – k. 11, metryka przedmiotu – k. 12)

Dnia 10 września 2018 roku, podczas rozpakowywania odbiornika telewizyjnego z transportu wykryto uszkodzenie, polegające na wgnieceniu w prawym górnym rogu przedniej części ekranu.

Odbiornik był elementem wyposażenia stoiska (...) na targach (...) w K.. Po zakończeniu targów odbiornik został zapakowany w oryginalny karton (wewnątrz był styropian) pod nadzorem majora M. S., Następnie telewizor został przeniesiony do samochodu ciężarowego (...), gdzie został zabezpieczony poprzez przypięcie pasami. Podczas transportu samochodem nie doszło do nagłych zdarzeń. Odbiornik został następnie rozpakowany przez pracowników SOI pod nadzorem R. N. i W. F..

Telewizor zapakowany został przez pracowników: mjr M. S., D. W., kpt. K. K. i R. D.. Następnie karton z telewizorem był niesiony do samochodu przez mjr. M. S., mjr. M. N., J. J. i czwartą osobę. Na etapie przenoszenia telewizora do samochodu dołączyli jeszcze D. W., K. S. i kpt. K. K..

W pierwotnym meldunku sporządzonym przez pozwaną K. Z., zasugerowano, że jest to uszkodzenie przypadkowe.

W związku z ujawnieniem szkody, rozkazem z dnia 13 września 2018 roku powołano komisję w skład, której weszli: kpt M. K., por. M. T. i M. L.. Komisja ta miała przeprowadzić postępowanie wyjaśniające, które miało zakończyć się do dnia 25 września 2018 roku. Rozkazem dziennym z dnia 25 września 2018 roku postępowanie przedłużono do dnia 10 października 2018 roku. Pismem z dnia 5 października 2018 roku członek komisji kpt. M. K. zaproponował zmianę przewodniczącego komisji i wyznaczenie na to miejsce mjr M. C.. Rozkazem dziennym z dnia 9 października 2018 roku kpt. M. K. zastąpił w składzie komisji mjr M. C.. Termin zakończenia postępowania wyjaśniającego został zaś przedłużony do 12 października 2018 roku. Kolejnymi rozkazami dziennymi postępowanie wyjaśniające było przedłużane do dnia 26 października 2018 roku, do dnia 9 listopada 2018 roku, do dnia 15 listopada 2018 roku, do dnia 21 grudnia 2018 roku. Rozkazem dziennym z dnia 14 listopada 2018 roku, w związku z okolicznościami, które wyniknęły w toku postępowania wyjaśniającego, wykluczono ze składu komisji M. L., a na jej miejsce wyznaczono J. K..

Szkodę ustalono na kwotę 12.872,12 zł brutto. Wynikała ona z wyceny naprawy sporządzonej przez (...) w W.. Firma ta sporządziła również ekspertyzę techniczną, w której wskazano, że szkoda polega na uszkodzeniu matrycy, pęknięciu powłoki i rozlaniu ciekłych kryształów matrycy LCD. W ekspertyzie podano, że z dużym prawdopodobieństwem, (praktycznie 100%) należy stwierdzić, że uszkodzenie matrycy nastąpiło w wyniku zastosowania niewłaściwego chwytu przez osobę, która trzymała monitor w trakcie jego pakowania lub wyjmowania z opakowania.

(dowód: meldunek z dnia 10.09.2018r. - k. 13, rozkaz dzienny z dnia 13.09.2018r. - k. 37, rozkaz dzienny z dnia 25.09.2018r. - k. 38, pismo z dnia 05.10.2018r. - k. 39, rozkaz dzienny z dnia 09.10.2018r. - k. 40, rozkaz dzienny z dnia 15.10.2018r. - k. 41, rozkaz dzienny z dnia 29.10.2018r. - k. 42, rozkaz dzienny z dnia 09.11.2018r. - k. 43, rozkaz dzienny z dnia 14.11.2018r. - k. 44, rozkaz dzienny z dnia 20.11.2018r. - k. 45, rozkaz dzienny z dnia 16.11.2018r. - k. 46, wycena naprawy 218374 – k. 52, protokół szkody – k. 51, ekspertyza techniczna – k. 73, mail z dnia 12.09.2018r. - k. 78)

Ostatecznie w sprawozdaniu z dnia 17 grudnia 2018 roku komisja wskazała, że bezpośrednią winę za uszkodzenie odbiornika marki Samsung ponosi pozwana, która będąc w posiadaniu dokumentacji telewizora nie zapoznała osób pakujących telewizor ze wskazaniem producenta. Komisja wskazała również, że do uszkodzenia doszło w wyniku zastosowania nieprawidłowego chwytu z naciskiem bezpośrednim na ekran przez mjr. M. S.. Komisja wskazała, że co prawda mjr. M. S. miał świadomość ostrzeżenia przed naciskiem na ekran telewizora, które jest widoczne w górnej części oryginalnego kartonu, jednakże ostrzeżenie to oraz sposób chwytu zawarty na kartonie są mało czytelne, a ponadto przedmiotowy telewizor ma bardzo wąską ramę i zastosowanie chwytu pokazanego na kartonie jest praktycznie niemożliwe. Komisja podkreśliła, że wina pozwanej jest nieumyślna. Komisja zaproponowała, aby obciążyć pozwaną w 80% winą za powstałe uszkodzenie, a mjr. M. S. w 20%.

(dowód: sprawozdanie z dnia 17.12.2018r. – k. 14 – 24)

Instrukcja obsługi pod nazwą (...) dołączona do telewizora marki Samsung, zawierała wyraźne ostrzeżenie przed dotykiem ekranu przy przenoszeniu telewizora. Instrukcja stanowi, że bezpośredni nacisk przy nieprawidłowym obchodzeniu się z telewizorem może spowodować uszkodzenie ekranu. Zaleca się podnoszenie telewizora za krawędzie, bez dotykania ekranu rękoma. W skróconej instrukcji (...) znajdują się grafiki wyobrażające zakaz dotykania ekranu rękoma przy przenoszeniu, czy też podnoszeniu telewizora.

(dowód: instrukcja (...) – k. 196 – 207, instrukcja (...) – k. 208 – 209)

Zgodnie z rozkazem nr 110/R z dnia 4 lipca 2018 roku w sprawie udziału sił i środków (...) w organizacji i przeprowadzeniu przez (...) w ramach (...) oraz (...) (...), szef wydziału materiałowego został zobowiązany do skierowania na okres od 1 września 2018 roku do 9 września 2018 roku żołnierza i pracownika RON do K. celem zabezpieczenia obsługi stoiska. Kierownik zespołu został zobowiązany do zabezpieczenia na stoisku sprzętu audio-wideo oraz do skierowania na okres od 1 września 2018 roku do 9 września 2018 roku pracowników RON celem

zabezpieczenia obsługi stoiska. W treści załącznika nr 1 do rozkazu wskazano czterech pracowników RON z (...), w tym A. M. (1) i pozwaną K. Z., którzy zostali skierowani na targi w K.. W załączniku tym wskazano również mjr M. S. i pracownika RON D. W., którzy byli osobami ze (...). Jednocześnie w treści rozkazu z dnia 4 lipca 2018 roku zobowiązano szefa Wydziału (...) do przeprowadzenia w terminie do 24 sierpnia 2018 roku szkolenia z obsługą stoiska wydzieloną ze Składow, w tym (...) Ł.. Szkolenie związane z obsługą stoiska odbyło się dnia 22 sierpnia 2018 roku. Brali w nim udział pozwana, A. M. (1) i M. S.. Zgodnie z instruktażem dla osób biorących udział w szkoleniu związanym z obsługą stoiska Komendanta (...) podczas (...) K. 2018 roku w okresie przygotowania i trwania wystawy przełożonym dyscyplinarnym obsługi stoiska jest Szef (...), a w przypadku jego nieobecności jego obowiązki pełni kierownik (...) mjr M. N.. Ponadto wskazano, że podczas przemieszczenia do/z (...) K. należy przestrzegać przepisów ruchu drogowego oraz właściwego zabezpieczenia przed uszkodzeniem przewożonego (powierzonego) mienia. W treści instruktażu wskazano także, że osoby wyznaczone w rozkazy Komendanta nr 110/R z dnia 4 lipca 2018 roku przed wyjazdem na (...) K. powinny sprawdzić i przyjąć mienie stosowanie do treści rozkazu zgodnie z obowiązującymi przepisami. W trakcie przemieszczenia do/z (...) K. oraz wystawy należy dbać i pilnować powierzonego mienia zgodnie z obowiązującymi przepisami. W razie jakiegokolwiek kradzieży czy uszkodzenia mienia niezwłocznie meldować Szefowi (...). Po powrocie do (...) należy rozliczyć się z powierzonego mienia.

W treści załącznika nr 3 do rozkazu nr 110/R z dnia 4 lipca 2018 roku wskazano pozwaną i A. M. (1) jako osoby odpowiedzialne za monitor 80 cali ze stojakiem.

Pozwana i A. M. (1) zapoznali się z rozkazem dnia 6 lipca 2018 roku.

Rozkazem nr 141/R z dnia 3 września 2018 roku zmieniono rozkaz nr 110/R z dnia 4 lipca 2018 roku, zmieniając między innymi treść załącznika nr 1. Zgodnie ze zmienioną treścią tego załącznika pozwana K. Z. została zobowiązana do obecności na stoisku w dniach 29 sierpnia 2018 roku oraz od 2 września 2018 roku do 9 września 2018 roku, a A. M. (1) w dniach od 2 września 2018 roku do 9 września 2018 roku. M. M. S. został zobowiązany do obecności na stoisku w dniach od 28 sierpnia 2018 roku do 10 września 2018 roku, podobnie jak D. W.. Utrzymano również odpowiedzialność pozwanej i A. M. (1) za monitor 80 cali ze stojakiem.

(dowód: rozkaz nr 110/R z dnia 04.07.2018r. z załącznikami – k. 132 – 167, wydruk z wewnętrznego systemu – k. 168 – 179, rozkaz nr 141/R z dnia 03.09.2018r. z załącznikami – k. 180 – 186, lista osób biorąca udział w szkoleniu w dniu 22.08.2018r. – k. 194 – 195, instruktaż – k. 192 – 193)

Pismem z dnia 19 października 2018 roku (...) zgłosiła uszkodzenie odbiornika do naprawy w ramach gwarancji, jednak spotkało się to z odmową wykonania naprawy przez sprzedającego.

(dowód: pismo z dnia 19.10.2018r. z załącznikami i potwierdzeniem odbioru – k. 53 – 57, dowód wydania z serwisu – k. 58)

W pierwszej połowie sierpnia 2018 roku płk A. M. (2) polecił kpt. M. K., aby zdjął ze stanu pozwanej K. Z. odbiornik telewizyjny marki Samsung, co miało związek z tym, że od marca 2018 roku pozwana zmieniła miejsce pracy i nie miała możliwości bezpośredniego nadzoru nad powierzonym mieniem.

(dowód: oświadczenie płk. A. M. (2) z dnia 16.10.2018r. - k. 101)

Pismem z dnia 21 grudnia 2018 roku, odebrany przez pozwaną dnia 10 stycznia 2019 roku, Komendant (...) w W., działając w imieniu Bazy, wezwał pozwaną do zapłaty odszkodowania w wysokości 10.297,70 zł w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego pisma. Z kolei pismem z dnia 28 marca 2019 roku (...) w W. skierował zawiadanie do próby ugodowej przeciwko pozwanej, wnosząc o zapłatę przez nią kwoty 10.297,70 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty.

(dowód: wezwanie do zapłaty z wydrukiem z portalu śledzenia przesyłek – k. 231 – 232, zawiadanie do próby ugodowej – k. 234 – 236)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody z dokumentów, których wiarygodność nie została skutecznie zakwestionowana w toku postępowania przez strony. Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda i nie przesłuchiwał świadków zgłoszonych przez strony, bowiem postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie zostało ograniczone do badania legitymacji czynnej powoda, po zgłoszeniu zarzutu w tym przedmiocie przez stronę pozwaną. Stąd też nie było potrzeby słuchać świadków, ani też konfrontować ich zeznań z pisemnymi wyjaśnieniami i oświadczeniami złożonymi przez nich w toku wewnętrznego postępowania wyjaśniającego (k. 83 – 102 i k. 105 – 118 akt sprawy). Skoro zasadnym okazał się zarzut braku legitymacji czynnej powoda, o czym niżej, to bezprzedmiotowe było prowadzenie dalszego postępowania dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest roszczenie odszkodowawcze powoda, oparte o art. 114 i 115 KP.

W pierwszej kolejności Sąd zajął się kwestią legitymacji procesowej czynnej powoda. W toku postępowania pozwana podniosła, bowiem zarzut, że powód nie jest legitymowany do wytoczenia powództwa w tej sprawie. Sąd miał na uwadze, że niniejsza sprawa jest sprawą pracowniczą, o czym świadczy oparcie roszczenia powoda o regulacje Kodeksu pracy i akcentowanie przez niego, że pozwana, jako jego pracownik, nienależycie wykonywała swoje obowiązki wynikające z łączącej strony umowy o pracę, co miało doprowadzić do powstania szkody w mieniu pracodawcy.

Zgodnie z art. 3 KP pracodawcą jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniają one pracowników. Z kolei art. 460 § 1 KPC wskazuje, że w sprawach z zakresu prawa pracy zdolność sądową i procesową ma także pracodawca, chociażby nie posiadał osobowości prawnej.

W niniejszej sprawie powód został określony, jako (...) w W.. Należy, więc odpowiedzieć na pytanie, czy Skarb Państwa był faktycznie pracodawcą pozwanej. W orzecznictwie nie podlega wątpliwości, że Skarb Państwa, działający przez statio fisci, nie jest pracodawcą. Przymiot pracodawcy jest, bowiem przynależny każdorazowemu podmiotowi, jednostce organizacyjnej, która faktycznie zatrudnia pracownika. Jak wskazał SN w uzasadnieniu uchwały z dnia 8 stycznia 2008 roku, sygn. akt II PZP 8/07, zgodnie z ustalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego stroną postępowania w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych nie jest Skarb Państwa, lecz państwowa jednostka organizacyjna uprawniona do samodzielnego zatrudniania pracowników. Nie ma, więc tutaj zastosowania art. 67 § 2 k.p.c., zgodnie z którym w postępowaniu procesowym "zwykłym", stroną jest zawsze Skarb Państwa, a tylko personifikuje go jednostka organizacyjna, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie (statio fisci) (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 1976 r., I PZ 1/76, OSNCP 1976, nr 10, poz. 229 z glosami J. Krajewskiego, OSPiKA 1977 nr 4, poz. 69 oraz J. Mokrego, OSPiKA 1977 nr 6, poz. 100; jego uchwałę składu siedmiu sędziów z dnia 24 listopada 1992 r., I PZP 59/92, OSNCP 1993 nr 4, poz. 49, uchwałę z 23 lipca 1993 r., I PZP 30/93, OSNCP 1994 nr 6, poz. 123, wyrok z dnia 19 września 1996 r., I PRN 101/95, OSNAPiUS 1997 nr 7, poz. 112 oraz wyrok z dnia 19 grudnia 1997 r., I PKN 448/97, OSNAPiUS 1998 nr 22, poz. 649).

Powyższy pogląd znajduje również potwierdzenie w nowszym orzecznictwie, jak choćby w postanowieniu SN z dnia 22 czerwca 2015 roku, sygn. akt I PZ 8/15, w którym wskazano, że pracodawcą pracownika zatrudnionego w kuratorium oświaty jest kuratorium oświaty a nie wojewódzki kurator oświaty ani Skarb Państwa. W uzasadnieniu tego postanowienia SN podał, że pracodawcą pracowników sfery publicznej jest zatrudniająca ich jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej (art. 460 k.p.c., art. 3 k.p.), a nie Skarb Państwa. Dlatego pracodawcą sędziego jest sąd, jako jednostka organizacyjna, w której sędzia pełni swoją służbę (por. wyrok Sądu Najwyższego z 2 grudnia 2010 r., I CSK 111/10, LEX nr 1001270 oraz uchwałę Sądu Najwyższego z 23 lipca 1993 r., I PZP 30/93, OSNCP 1994 nr 6, poz. 123), pracodawcą prokuratora odpowiednią jednostką prokuratury (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 kwietnia 2004 r., II PZP 5/04, LEX nr 585792), pracodawcą naczelnika urzędu skarbowego ten urząd (por. uchwałę Sądu Najwyższego z 7 sierpnia 2002 r., III PZP 16/02, OSNAPiUS 2002 nr 23, poz. 563 oraz wyrok Sądu Najwyższego z 6 września 2005 r., I PK 52/05, OSNP 2006 nr 13-14, poz. 204), pracodawcą dyrektora izby skarbowej ta izba, pracodawcą dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy - urząd pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z 19 grudnia 1997 r., I PKN 448/97, OSNAPiUS 1998 nr 22, poz. 649), pracodawcą urzędników urzędu

wojewódzkiego ten urząd etc. Na takiej samej zasadzie pracodawcą pracownika kuratorium oświaty jest kuratorium oświaty. Pracodawcą wszystkich wymienionych pracowników sfery publicznej w żadnym wypadku nie jest Skarb Państwa, bo to nie Skarb Państwa ich zatrudnia, tylko odpowiednia państwowa jednostka organizacyjna (art. 3 k.p., art. 460 k.p.c.).

Wobec powyższego należy uznać, że pracodawcą pozwanej w niniejszej sprawie K. Z. nie mógł być (...) w W., ale sama (...) w W.. W pozwie i następnych pismach procesowych powódka konsekwentnie występowała, jako (...) w W., tak też udzieliła pełnomocnictwa procesowego. Wobec tego należy uznać, że niniejsza sprawa została zainicjowana przez podmiot, który nie ma zdolności procesowej czynnej do wytoczenia pozwu przeciwko pozwanej. Z tego powodu powództwo podlega, więc oddaleniu.

Strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 6 sierpnia 2020 roku argumentowała, że jest prawidłowo oznaczona, jako Skarb Państwa, zwracając uwagę na systematykę i organizację jednostek wojskowych. Powód podkreślał, że stanowi statio fisci powołując się zarówno na przepisy dotyczące powszechnego obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, służby wojskowej żołnierzy zawodowych, jak i na przepisy ustawy o finansach publicznych. Jednak nie można tracić z pola widzenia, że niniejsza sprawa jest sprawą z zakresu prawa pracy, gdzie funkcjonuje, wprowadzone przepisami rangi ustawowej (KP i KPC) inne oznaczenie pracodawcy, a tym samym przypisanie legitymacji procesowej w sporach pracowniczych innym podmiotom niż wynikałoby to z przepisów mających zastosowanie w sporach cywilnoprawnych. Argumentacja strony powodowej, zatem nie może się, więc ostać.

Nietrafne jest również powoływanie się przez powoda na wyrok SN z dnia 16 czerwca 2009 roku, wydany w sprawie o sygn. akt I PK 226/08. Zgodnie z poglądem wyrażonym w tym wyroku sprawy dotyczące odpowiedzialności majątkowej żołnierzy są rozpoznawane w postępowaniu odrębnym w sprawach z zakresu prawa pracy (art. 1 k.p.c. w związku z art. 18 ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o odpowiedzialności majątkowej żołnierzy (Dz.U. Nr 89, poz. 967 ze zm.). Zdolność sądowa w tych sprawach przysługuje Skarbowi Państwa, a nie jednostce wojskowej, z której działalnością wiąże się roszczenie przeciwko żołnierzowi (nie stosuje się art. 460 § 1 k.p.c.). Jednak z lektury uzasadnienia tego wyroku wynika, że brak zastosowania art. 460 § 1 KPC i uznanie legitymacji Skarbu Państwa ogranicza się jedynie do sprawy odpowiedzialności żołnierza, którego z jednostką wojskową nie łączy stosunek pracy. SN wprost wskazał, że stosowanie do rozważanych sporów przepisów o postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy nie oznacza jednak, że w sprawie ma zastosowanie art. 460 § 1 k.p.c., zgodnie, z którym zdolność sądową i procesową ma także pracodawca, chociażby nie posiadał osobowości prawnej, a w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych zdolność tę ma organ rentowy. Przepis ten nie może znaleźć zastosowania w sprawie z tego oczywistego względu, że żołnierz nie jest pracownikiem a jednostka wojskowa, ani Skarb Państwa, nie jest jego pracodawcą. SN słusznie, więc zauważył, że skoro żołnierz nie jest pracownikiem, to nie znajdzie zastosowania regulacja w sposób szczególny normująca legitymację procesową w sporach z zakresu prawa pracy. Spór o odpowiedzialność majątkową żołnierza nie jest, bowiem sporem z zakresu prawa pracy. Jednocześnie należy podkreślić, że w niniejszej sprawie pozwana nie jest żołnierzem, ale jest pracownikiem cywilnym (...). Wobec tego w jej przypadku w pełni zastosowanie znajdują przepisy dotyczące postępowania z zakresu prawa pracy. A zatem zastosowanie znajdzie również art. 460 KPC. Tym samym argumentacja powoda również w tym zakresie jest nietrafiona.

Wobec braku legitymacji czynnej powoda powództwo podlega oddaleniu. Jednocześnie zbędnym w tej sytuacji jest rozpoznawanie kwestii zasadności odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej, a także zbędnym jest dalsze prowadzenie postępowania dowodowego na okoliczności związane z tą odpowiedzialnością. Wobec tego Sąd oddalił powództwo, odstępując od dalszego prowadzenia postępowania dowodowego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

W kwestii kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 KPC oraz §9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r., poz. 1800, ze zm.), zasądając od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2.700,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

1. (...)